HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

בניהו בן יהוידע זה סנהדרין. שהיה אב בית דין: ו)**וכן הוא אומר וכניהו בן יהוידע על הכרתי ועל הפלתי.** ראשון וקודם להם שבתפילה נוטלים רשות ואח"כ שואלים אם יגליהו: **ואביתר אלו אורים ותומים.** שכל ימי דוד היה נשאל באביתר עד מלחמת אבשלום ששאל אביתר ולא עלתה לו ושאל לדוק ועלתה לו כדאמרי' בסדר עולם ונסתלק אז מן הכהונה: **שכורתים את דבריהם.** שאומרים דבריה קלודים וגמורים שלא יפחתו ולא יוסיפו: **שר צבא למלך יואב.** להולך אנשי המלחמה: **מאי קרא.** דכתוב היה תלוי למעלה ממטתו ומעורר: **עורה כבודי.** אל תתכבדי בשינה כשאר מלכים: **אעירה שחר.** שאר מלכים השחר מעורר ואני מעורר את השחר: **שמא יטעו אצטגניי פרעה.** אם אני יודע לכוין השעה הם אינם יודעים לכוין השעה וקודם שיגיע אות יהו סבורים שהגיע ועדיין לא באה המכה ויאמרו משה בדאי הוא הלכך טוב לאחוז לשון איני יודע: **דאמר מר.** במסכת דרך ארץ: **ותאחז.** תהא נאחז ונכשל בדבריך: **אליסר גבי ארבסר.** ליל שעבר (א) שלשה עשר ולמחרת יגיע ארבעה עשר: **ידי מלוכלכות בדם.** שהנשים מרקות לו דם נדה אם טמא אם טהור שיש מרקות דם טהור באשה: **ובשפיר.** הוא עור הולד שהעלמות והגדיים והבשר נגוריים) בתוכו. ויש שפיר שהאשה יושבת עליו ימי טומאה וימי טהרה ואי זה זה המרוקש ובמס' נדה (דף כה ב) מפרש לה ויש שפיר מלא מים ודם שאינו חשוב ולד ליישב עליו טומאת יולדת וימי טהרתה: **ובשליא.** דתנן (שם סו.) אין שליא בלא ולד והוא כמין לבוש שהולד שוכב בתוכה וקורין ושטידו"ר בלע"ז ותניא (שם) אין שליא פחותה מעפא ותחלתה כחוט של ערב וסופה כתורמוס והיו מביאין אותה לפניו לראות אם יש בה כשיעור ואם עשויה כדת שליא שנחזיקנה שהיה ולד בתוכה וגמות ותשב עליו ימי טומאה וטהרה אם לאו: זכיתי וחייבתי שייך בדיני ממונות ודיני נפשות: טמאתי וטהרתי בהלכות טומאה וטהרה: **מפיבושת.** [מפי בושת] בדברי הלכה היולאין מפיו היה בושת לדוד שפעמים שהיה טועה והוא אומר לו טעית: **לפיכך.** בזכות שהיה דוד מקטין עצמו זכה ויצא ממנו כלאב: **אלא דניאל שמו.** במקום אחד אומר (שמואל ב ג) ומשנהו כלאב לאביגיל אשת נבל וגו' ובמקום אחר אומר והשני דניאל לאביגיל בדברי הימים (א ג): **שהיה מכלים פני מפיבושת.** כל אב מכלים (ב) את הרב שהיה אב בהוראות: **לולא האמנתי לראות בטוב ה'.** (ג) כבר טרדוני מילאתך כמו שנאמר כי גרשוני היום מהסתפח בנחלת ה' לאמר לך עבוד וגו' (שמואל א כו): **נקוט על לולא.** לדרוש את הנקודה שהיא ממעטת את משמעות הכתוב לומר שלא דבר ברור היה לו לראות בטוב ה'. לולא לשון אם לא כמו לולי אלהי אבי וגו' היה לי (בראשית לא): **שמא יגרום החטא.** תירולא הוא לעולם מוחזק בידו שהוא חסיד וזה שסיפק בידו אם יראה בטוב ה' לפי שהיה ירא שמא יחטא ויגרום החטא מלראות בטוב: **ויירא יעקב.** שמא אחר הבטחה חטאתי וכלתניא שהחטא גורם שאין ההבטחה מתקיימת: **ביאה ראשונה.** שבאו (ד) בימי יהושע: **ביאה שנייה.** כשעלו מגלות בבל בימי עזרא: **ראויים היו** (ה) **ליעשות להם נס.** לבוא ביד רמה: **אלא שגרם החטא.** ולא הלכו אלא בראשות כורש וכל ימי מלכי פרס נשתעבדו להם לכורש ולאחשורוש ולדריוש האחרון: **חכמים כמאן סניראי נהו.** במשמעות בשכבך האמור בתורה: **אי כר' אליעזר סניראי נהו.** דלתים ליה בשכבך כל זמן שבני אדם עוסקין בלילך ולשכב זה מקדים וזה מאחר: **לימרו כר' אליעזר.** דאמר (ו) סוף האשמורה הראשונה דולאי כל שדעתו לישן כבר שכב וישן: ואי

בניהו בן יהוידע זה סנהדרין. מסברא אומר כן. אביתר אלו אורים ותומים וכן הוא אומר [1]ובניהו בן יהוידע על הכרתי ועל הפלתי ולמה נקרא שמם כרתי ופלתי כרתי שכורתים דבריהם פלתי שמופלאים בדבריהם(ו) ואח"כ שר צבא למלך יואב אמר רב יצחק בר אדא ואמרי לה אמר רב יצחק בריה דרב אידי מאי קרא [2]עורה כבודי עורה הנבל וכנור אעירה שחר. רבי זירא אמר משה לעולם הוה ידע ודוד נמי הוה ידע וכיון דדוד הוה ידע כנור למה ליה לאתעורי משנתיה וכיון דמשה הוה ידע למה ליה למימר כחצות משה קסבר שמא יטעו אצטגניני פרעה ויאמרו משה בדאי הוא דאמר מר (ז)למד לשונך לומר איני יודע שמא תתבדה ותאחז רב אשי אמר בפלגא אורתא דתליסר נגהי ארבסר הוה קאי והכי קאמר משה לישראל אמר הקב"ה למחר כחצות הלילה כי האידנא אני יוצא בתוך מצרים: [3]לדוד שמרה נפשי כי חסיד אני לוי ור' יצחק חד אמר כך אמר דוד לפני הקב"ה רבונו של עולם לא חסיד אני שכל מלכי מזרח ומערב ישנים עד שלש שעות ואני [4]חצות לילה אקום להודות לך ואידך כך אמר דוד לפני הקב"ה רבונו של עולם לא חסיד אני שכל מלכי מזרח ומערב יושבים אגודות אגודות בכבודם ואני ידי מלוכלכות בדם ובשפיר ובשליא כדי לטהר אשה לבעלה ולא עוד אלא כל מה שאני עושה אני נמלך במפיבשת רבי ואומר לו מפיבשת רבי יפה דנתי יפה חייבתי יפה זכיתי יפה טהרתי יפה טמאתי ולא בושתי א"ר יהושע בריה דרב אידי מאי קרא [5]ואדברה בעדותיך נגד מלכים ולא אבוש תנא לא מפיבשת שמו אלא איש (ג)בשת שמו ולמה נקרא שמו מפיבשת שהיה מבייש פני דוד בהלכה לפיכך זכה דוד ויצא ממנו כלאב וא"ר יוחנן לא כלאב שמו אלא דניאל שמו ולמה נקרא שמו כלאב שהיה מכלים פני מפיבשת בהלכה ועליו אמר שלמה בחכמתו [6]בני אם חכם לבך ישמח לבי גם אני ואומר [7]חכם בני ושמח לבי ואשיבה חורפי דבר. ודוד מי קרי לנפשיה חסיד והכתיב [8]לולא האמנתי לראות בטוב ה' בארץ חיים ותנא משמיה דרבי יוסי למה נקוד על לולא אמר דוד לפני הקב"ה רבש"ע מובטח אני בך שאתה משלם שכר טוב לצדיקים לעתיד לבוא אבל איני יודע אם יש לי חלק ביניהם אם לאו שמא יגרום החטא (ד)כדר' יעקב בר אידי דר' יעקב בר אידי רמי כתיב [9]והנה אנכי עמך ושמרתיך בכל אשר תלך וכתיב [10]ויירא יעקב מאד אמר שמא יגרום החטא (ה)כדתניא [11]עד יעבור עמך ה' עד יעבור עם זו קנית עד יעבור עמך ה' זו ביאה ראשונה עד יעבור עם זו קנית זו ביאה שנייה מכאן אמרו חכמים ראוים היו ישראל ליעשות להם נס בימי עזרא כדרך שנעשה להם בימי יהושע בן נון אלא שגרם החטא: וחכ"א עד חצות: חכמים כמאן סבירא להו אי כרבי אליעזר סבירא להו לימרו כרבי אליעזר ואי

1. ויואב אל כל הצבא ישראל ובניה בן יהוידע על הכרתי ועל הפלתי:
2. עורה כבודי עורה הנבל וכנור אעירה שחר:
תהלים נז ט
3. תפלה לדוד השמה יי אזנך ענני כי עני ואביון אני: שמרה נפשי כי חסיד אני הושע עבדך אתה אלהי הבוטח אליך:
תהלים פו א-ב
4. חצות לילה אקום להודות לך על משפטי צדקך:
תהלים קיט סב
5. ואדברה בעדתיך נגד מלכים ולא אבוש:
תהלים קיט מו
6. בני אם חכם לבך ישמח לבי גם אני:
משלי כג טו
7. חכם בני ושמח לבי ואשיבה חרפי דבר:
משלי כז יא
8. לולא האמנתי לראות בטוב יי בארץ חיים:
תהלים כז יג
9. והנה אנכי עמך ושמרתיך בכל אשר תלך והשבתיך אל האדמה הזאת כי לא אעזבך עד אשר אם עשיתי את אשר דברתי לך:
בראשית כח טו
10. ויירא יעקב מאד ויצר לו ויחץ את העם אשר אתו ואת הצאן ואת הבקר והגמלים לשני מחנות:
בראשית לב ח
11. תפל עליהם אימתה ופחד בגדל זרועך ידמו כאבן עד יעבר עמך יי עד יעבר עם זו קניתה:
שמות טו טז

רבינו ניסים

הארץ ריכסיף דמדומה מן הרקיע זהו בין השמשות שהוא ספק יום ספק לילה והטבילה צריכה להיות קודם זה העת לדעתו ור' יוסי חלק עליו ואמר כי זה העת שקרא אותו ר' יהודה בין השמשות יום הוא ודאי ואין בו ספק ומותר לטמא לטבול בו וכי בין השמשות שהוא ספק עת דחוק הוא למאד ושיעורו כהרף עין סמוך לציאת הכוכבים דאמרינן (שבת דף לה) אמר רב יהודה אמר שמואל בין השמשות דר' יהודה לר' יוסי טובלין בו כהנים ואמרינן התם במס' נדה בפרק בא סימן התחתון (דף נג) האיך תנא סבר שלים בין השמשות דר' יהודה והדר מתחיל בין השמשות דר' יוסי ותאי תנא סבר בין השמשות דר' יוסי מישך שייך בדר' יהודה ועל עיקר זו החלוקה שישנה ביניהם באו הדברים שבין ר' מאיר ור' יהודה בכאן כי ר' מאיר התיר לקרוא קריית שמע של ערבית משעה שהכהנים טובלין וכשהשיב עליו ר' יהודה לפי דעתו כי הטבילה אינה (אלא) לאחר שקיעת החמה כי אותו העת מתחילין בין השמשות להכנס ואינה לטבילה אלא קודם שקיעת החמה והאיך יוצאין באותו העת ידי חובתן מקריית שמע של ערבית ועדיין היום עומד אמר לו ר' מאיר אני איני סובר כדעתך בבין השמשות אלא כי העת שאתה קוריהו בין השמשות הוא אצלי אני(ו) ודאי יום שאין בו ספק ומותר לטבול בו ואני סובר בבין השמשות כדעתו של ר' יוסי שהוא כהרף עין ואי אפשר לעמוד עליו ואל תשיבני אתה מדרך הדעת שלך כי אינו סובר כדברך אלא כר' יוסי אני סובר ולפיכך אמרתי משעה שהכהנים טובלין ופסקינן הלכתא (שבת דף לה) כר' יהודה לענין שבת לחומרא וכר' יוסי לענין תרומה דלא אכלי כהני עד דנפיק בין השמשות דר' יוסי לחומרא נמי: (דף ג) **תנו רבנן** מפני ג' דברים כר' ותיפוק לי משום מזיקין בתרי מכלל דתרי לא מזקי להו ואיתא מיפרשא בפרק כיצד מברכין על הפירות (דף מג) דתני לאחד נראה ומזיק לשנים נראה ואינו מזיק אלא אם כן יהיה אותו המקום קבוע למזיקין צריכין לחוש להם ואפי' בתרי כדאמרי' בדוכתא דקביעי חיישינן ומה שאמרו אי בתרי חשדא נמי ליכא זה הדבר בנוי בעצמי ואיני יודע [שמא החטא] גורם.... ... [הא] דאמור רבנן עד חצות ... מב... הם שסמך לביאת [השמש] ... קורא קרית שמע [ומתפלל] ... [שמע] מינה [כ]ר' יוחנן [דאמר], ק[ר]ית שמ[מע] וגאולה בערבית [גא]לה ואחר כך תפלה, כדרך שנושה בשחרית כך עשה בערבית שכיבה וקימה. ואף על גב דר' יהושע בן לוי קאמר בשכבך סמך לשכיבה אמר (משה) וב[קומך] סמך לקימה לפני תפלה, לאו הילכתא כוותיה. ואקשי מר בריה דרבינא לר' יוחנן דאמר זה הסומך גאולה של ערבית לתפלה של ערבית [מהא דתנן] [בע]רב מברך שתים [לפניה ולאחריה] שחרית[ת] [שתים] לפניה ... לתפלה ... ... שאף ברכה זו שי... קריא דהא יי' שפתי [תפתח] ... תפלה ... ...

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה תניסר וכו' ליל שעבר של שלשה עשר ולמחרת יגיה ארבעה עשר: (ב) ד"ה שהיה מכלים וכו' מכלים את פני הרב: (ג) ד"ה לולא וכו' בטוב ה' בארץ ישראל כבר טרדוני: (ד) ד"ה כיאה וכו' שבאו לארץ בימי יהושע: (ה) ד"ה לשייס היו ישראל ליעשות: (ו) ד"ה לימרו כר' אליעזר דאמר עד סוף:

לעזי רש"י

ושטידו"ר [וישטידור"א]. שליה.

מוסף רש"י

בניהו בן יהוידע זה סנהדרין. שהיה מופלא שבנית דין (סנהדרין מז:). על הכרתי ועל הפלתי. הוא למעלה מהם וקודם היה להם, ומדסמך בקרא קמא אביתר כתב בניהו, ש"מ אביתר היינו כרתי ופלתי (שם). כרתי שכורתים דבריהם. תוספתן דבריה בתמוגתן (שם). מאי קרא. דכתוב תלוי על מטתו של דוד ומקיצו לדוד משנתו, דכתיב אעירה שחר, אני מעורר השחר ולא כשאר מלכים שהשחר קודם ומעורלן (שם). לראות בטוב ה'. בארץ ישראל (רש"י בש"י). שמא יגרום החטא. לכך אני ירא שמא שהבטחתני נתקלקלתי (וי"ג: מתלכלכתי) בחטא ויגרום לי להמקר ביד עשו (בראשית לב יא). ראויים היו ישראל ליעשות להם נס. לעולם בזרוע על כרחם של מלכי פרס (סנהדרין צח: סוטה לז). ולא יהיו משתעבדים למלכות (סוטה שם). אלא שגרם החטא. חטאם של ישראל בימי בית ראשון ונגזר עליהם שלא יעלו אלא ברשות כדכתיב (עזרא א ג) מי בכם מכל עמו (סוטה שם).

רבינו חננאל

ומקשינן היכי קא[רי] דויד נפשיה חסיד, ותנא משם ר' יוסי דקאמר [א]יני ידע אם אני מיהן אם לאו [ו]פריקנן הכא הכי קאמר שמה יגרום החטא ביאכון ולהבא ובשעתיה קאמר חסיד אני [א]בל איני מאמין על אותו העיקר שבמשנה בפרק עשרה יוחסין (קידושין דף פ) לא יתייחד איש אחד עם שתי נשים אבל אשה אחת מתייחדת עם שני אנשים והואיל (והשניים) [והן שנים] מותר להן להתיחד עם האשה כי החשד מסתלק מביניהן אלא אם כן היו פרוצים כי הפרוצין החשד קבוע הוא בהן ואפי' אם היו עשרה כדאמרי' (שם) אמר רב יהודה אמר שמואל לא שנו אלא בכשרים אבל בפרוצין אפילו עשרה נמי לא מעשה היה והוציאוה י' במטה ומזה העיקר אמרי' נמי הכא בתרי ופריצי: (ע"כ המשך מעמוד קודם)

ר' זירא אמר עד חצות לילה יושב ומנמנם כסוס אית' במסכת סוכה בפ' הישן (דף כז) אמר רב אסור לאדם לישן ביום יתר משינת הסוס אמר אביי שינתיה דמר כדרב דרב כר' דר' כדוד מלך ישראל דדוד כדסוסיא דסוסי שיתין נישמי. הא דאמר (רב) [רב אחא] הכא אין הבור מתמלא מחוליתו מתפרשא לך מההיא דבפרק הרואה מקום (דף נט) דתניא בשעה שבקש הקב"ה להביא מבול לעולם נטל ב' כוכבים מכימה והביא מבול לעולם וכשבקש לסתמם נטל ב' כוכבים מעיש וסתמן ומדאקשינן וליסתמה בדידה ופרקינן אין הבור מתמלא מחוליתו שמעת מינה דהכין הוא פירושה שהבור אם תחזיר לתוכו העפר שניטלת ממנו אינו ממלא אותו אלא צריך להוסיף עפר אחר ולפיכך לא היו מספיקין כאן אותן ב' כוכבים שניטלו ממנה והוצרך ליטול ב' כוכבים מעיש לסתמן ולזה נתכוונו העם באמרם לדוד המלך אין הבור מתמלא מחוליתו תשובה לדבריו שאמר להם לכו התפרנסו זה מזה כלומר כי אין מספיק לנו מה שאנו נהנים זה מזה אלא צריכין אנו תוספת ממקום אחר מיד אמר להם לכו ופשטו ידיכם בגדוד:

ו) פירושו כרור אלי.

HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

וקורא קריאת שמע ומתפלל. מכאן משמע שמשעה שהגיע זמן קריאת שמע של לילה שאין לו לאכול סעודה עד שיקרא ק"ש ויתפלל ערבית: **דאמר** רבי יוחנן איזהו בן העולם"ב וכו'. ואנו שאומרים ירלאו עיניו ופסוקים אחרים אחר השכיבנו. נראה הואיל ותקינו להו רבנן ה"ל כגאולה אריכתא דתקינו לומר זה שבתוך כך יתפלל מבירו גם הוא ולא ילך מבהכ"נ עד שיגמור כל אחד תפלתו. וגם יש באותם פסוקים י"ח אזכרות כנגד י"ח ברכות דשמנה עשרה ואגב שתקנו לומר אותם פסוקים תקנו לומר תחימה של ירלאו עיניו. והלכה כר' יוחנן דבריית מסייע ליה וכן פסק ה"ג. ואם כן יש ליזהר שלא לספר בין גאולה לתרבית לשמנה עשרה. ומיהו בסדר רב עמרם פי' מה שאנו אומרים קדוש בין גאולה לתפלת ערבית לאשמעינן דלא בעינן מסמך גאולה לתרבית לתפלה משום דתפלת ערבית רשות. ולא נהירא [דאם כן] ר' יוחנן סבירא ליה תפלת ערבית חובה דפלוגתא היא (ברכ ור' יוחנן והלכה כר' יוחנן. ונכון להסמיר ולהזהר מלספר בינתים ואי תימא קשיא הלכתא אהלכתא דקיימא לן תפלת ערבית רשות והכא פסקינן כרבי יוחנן לריך לומר דאפילו אי סובר רבי יוחנן כרב דאמר רשות היא מכל מקום מחייב לסמוך. אם כן גם גנו יש לסמוך:

הא

ואי כרבן גמליאל סבירא להו לימרו כרבן גמליאל לעולם כרבן גמליאל סבירא להו והא דקא אמרי עד חצות כדי להרחיק את האדם מן העבירה כדתניא חכמים עשו סייג לדבריהם [א]כדי שלא יהא אדם בא מן השדה בערב ואומר אלך לביתי ואוכל קימעא ואשתה קימעא ואישן קימעא ואח"כ אקרא ק"ש ואתפלל וחוטפתו שינה ונמצא ישן כל הלילה אבל אדם בא מן השדה בערב נכנס לבית הכנסת אם רגיל לקרות קורא ואם רגיל לשנות שונה וקורא ק"ש ומתפלל ואוכל פתו ומברך [ב]וכל העובר על דברי חכמים חייב מיתה מאי שנא בכל דוכתא דלא קתני חייב מיתה ומאי שנא הכא דקתני חייב מיתה איבעית אימא משום דאיכא אונס שינה ואיבע"א לאפוקי ממאן דאמר [ג]תפלת ערבית רשות קמ"ל דחובה: אמר מר קורא ק"ש ומתפלל מסייע ליה לר' יוחנן [ד]דאמר ר' יוחנן [ב]איזהו בן העולם הבא זה הסומך גאולה לתפלה של ערבית רבי יהושע בן לוי אומר תפלות באמצע תקנום במאי קא מפלגי [ד]אי בעית אימא קרא איבע"א סברא איבע"א סברא דר' יוחנן סבר גאולה [ה]מאורתא נמי הוי אלא גאולה מעלייתא לא הויא אלא עד צפרא ור' יהושע בן לוי סבר כיון דלא הויא אלא מצפרא לא הויא גאולה מעלייתא ואב"א קרא ושניהם מקרא אחד דרשו דכתיב [1]בשכבך ובקומך ר' יוחנן סבר מקיש שכיבה לקימה מה קימה ק"ש ואח"כ תפלה אף שכיבה נמי ק"ש ואח"כ תפלה ר' יהושע בן לוי סבר מקיש שכיבה לקימה מה קימה ק"ש סמוך למטתו אף שכיבה נמי ק"ש סמוך למטתו מתיב מר בריה דרבינא [ו]בערב מברך שתים לפניה ושתים לאחריה ואי אמרת בעי לסמוך הא לא קא סמך גאולה לתפלה דהא בעי למימר השכיבנו אמרי[ה] כיון דתקינו רבנן השכיבנו כגאולה אריכתא דמיא דאי לא תימא הכי שחרית היכי מצי סמיך והא [ז]אמר רבי יוחנן [2]בתחלה אומר [2]ה' שפתי תפתח ולבסוף [ד]הוא אומר [3]יהיו לרצון אמרי פי אלא התם כיון דתקינו רבנן למימר ה' שפתי תפתח כתפלה אריכתא דמיא הכא נמי כיון דתקינו רבנן למימר השכיבנו כגאולה אריכתא דמיא: אמר רבי אלעזר [ח]א"ר אבינא [ה]כל האומר [4]תהלה לדוד בכל יום[ו] שלש פעמים מובטח לו שהוא בן העולם הבא מאי טעמא אילימא משום דאתיא באל"ף בי"ת נימא [5]אשרי תמימי דרך דאתיא בתמניא [ח]אפין אלא משום דאית ביה [6]פותח את ידך נימא [ט]הלל הגדול דכתיב ביה [7]נותן לחם לכל בשר אלא משום דאית ביה תרתי אמר רבי יוחנן מפני מה לא נאמר נו"ן באשרי[ו] מפני שיש בה מפלתן של שונאי ישראל דכתיב [8]נפלה לא תוסיף קום בתולת ישראל במערבא מתרצי לה הכי נפלה ולא תוסיף לנפול עוד קום בתולת ישראל אמר רב נחמן בר יצחק אפילו הכי [ח] חזר דוד וסמכן ברוח הקדש שנא' [9]סומך ה' לכל הנופלים: א"ר אלעזר בר אבינא גדול מה שנאמר במיכאל יותר ממה שנאמר בגבריאל דאילו במיכאל כתי' [10]ויעף אלי אחד מן השרפים ואלו גבי גבריאל כתי' [11]והאיש גבריאל אשר ראיתי בחזון בתחלה מועף ביעף וגו' מאי משמע דהאי אחד מיכאל הוא אמר ר' יוחנן אתיא אחד אחד כתיב הכא ויעף אלי אחד מן השרפים וכתי' התם [12]והנה מיכאל אחד (מן) השרים הראשונים בא לעזרני תנא מיכאל באחת גבריאל בשתים אליהו בארבע ומלאך המות בשמנה ובשעת המגפה באחת: א"ר יהושע בן לוי אע"פ שקרא אדם ק"ש בביהכ"נ [ט]מצוה לקרותו על מטתו אמר רבי [י]יוסי מאי קרא [13]רגזו ואל תחטאו אמרו בלבבכם על משכבכם ודומו סלה אמר רב נחמן אם

ואי כרבן גמליאל סבירא להו. דמשמע ליה בשכבך כל זמן שבני אדם שוכבים ויש בכולן הזה כל הלילה: **לימרו כר"ג.** עד עמוד השחר: **מן העבירה.** שמא יסמוך על שהות שיש לו כדתניא: **קימעא.** מעט: **משום אונס שינה.** שתוקפתו לעבור על דברי חכמים הוזקקו להזהירו יותר: **ממאן דאמר.** לקמן בפ' תפלת השחר (דף כז:): **אמר מר קורא ק"ש.** של ערבית תחלה ואח"כ מתפלל: **מסייע ליה לר' יוחנן.** דאמר ערבית נמי ק"ש ואחר כך תפלה: כדי שיסמוך גאולה לתפלה. ודלא כר' יהושע בן לוי דאמר תפלה ואחר כך ק"ש: **זה הסומך.** וכל שכן דשחרית דעיקר גאולת מצריים בשחרית הוה כדכתיב ממחרת הפסח יצאו בני ישראל (במדבר לג). וסמיכת גאולה לתפלה רמזה דוד בספר תהלים דכתיב ה' צורי וגואלי (תהלים יט) וסמיך ליה יענך ה' ביום צרה (שם כ). ואמרי' בברכות ירושלמי (פ"א ה"א) מי שאינו סומך גאולה לתפלה למה הוא דומה לאותבו של מלך שבא ודפק על פתחו של מלך יצא המלך ומצאו שהפליג אף הוא הפליג אלא יהיה אדם מקרב להקב"ה אליו ומרגלהו בתשבחות וקלוסין של יציאת מצריים והוא מתקרב אליו ובעודו קרוב אליו יש לו לתבוע צרכיו: **נאמצע תקנום.** בין שני ק"ש תקנו כל תפלות של יום דקא סבר תפלת ערבית קודמת לק"ש: **גאולה מאורתא לא הוי.** הילכך גאולה דאורתא לא משיבא להאדורי עלה סמיכת תפלה: **מה קימה ק"ש ואח"כ תפלה.** דבשחרית כולהו מודו דבעי מסמך: **שלש פעמים.** כנגד שלש תפלות: **דאיכא ביה תרתי.** דאתי בגל"ף בי"ת ויש בו שבח הכנת מזון לכל חי: **אפילו הכי.** אף על פי שהפסיק נו"ן מפני נפילה שבה ולא אבה לרמזה חזר ורמז סמיכת הנפילה תכף לה: **ויעף אלי.** בפריחה אחת ולא הרגיע בינתים: **מועף ביעף.** שתי פריחות: **נאחת.** בפריחה אחת: **אמרו בלבבכם.** אמרו מה שכתוב על לבבך (דברים ו): **על משכבכם.** שנאמר בשכבך (שם): **ודומו.** בשינה אחרי כן: ואם

יא א מיי' פ"ו מהלכות תפלה הלכה ז טור וש"ע או"ח סימן רלה סעיף כ:

יב ב מיי' פ"ז שם הלכה יח סמג עשין יט טור או"ח סימן רלה וטוש"ע או"ח סימן רלו סעיף ב:

יג ג מיי' פ"ג שם הלכה ט (סמג שם) טור וש"ע או"ח סי' קי"ח סעיף ח:

יד ד מיי' (וסמג) שם טוש"ע או"ח סימן קכב סעיף ב:

טו ה מיי' פ"ז שם הלכה יב סמג עשין יט טוש"ע או"ח סימן נח סעיף ז [ורב אלפס פ' אין עומדין דף כו ע"ח]:

טז ו מיי' שם הלכה ג טוש"ע או"ח סימן רלט סעיף ח:

תורה אור השלם

1. וְשִׁנַּנְתָּם לְבָנֶיךָ וְדִבַּרְתָּ בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתֶךָ וּבְלֶכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשָׁכְבְּךָ וּבְקוּמֶךָ: דברים ו ז
2. אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ: תהלים נא יז
3. יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגֹאֲלִי: תהלים יט טו
4. תְּהִלָּה לְדָוִד אֲרוֹמִמְךָ אֱלוֹהַי הַמֶּלֶךְ וַאֲבָרְכָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד: תהלים קמה א
5. אַשְׁרֵי תְמִימֵי דָרֶךְ הַהֹלְכִים בְּתוֹרַת יְיָ: תהלים קיט א
6. פּוֹתֵחַ אֶת יָדֶךָ וּמַשְׂבִּיעַ לְכָל חַי רָצוֹן: תהלים קמה טז
7. נֹתֵן לֶחֶם לְכָל בָּשָׂר כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ: תהלים קלו כה
8. נָפְלָה לֹא תוֹסִיף קוּם בְּתוּלַת יִשְׂרָאֵל נֹטְשָׁה עַל אַדְמָתָהּ אֵין מְקִימָה: עמוס ה ב
9. סוֹמֵךְ יְיָ לְכָל הַנֹּפְלִים וְזוֹקֵף לְכָל הַכְּפוּפִים: תהלים קמה יד
10. וַיָּעָף אֵלַי אֶחָד מִן הַשְּׂרָפִים וּבְיָדוֹ רִצְפָּה בְּמֶלְקָחַיִם לָקַח מֵעַל הַמִּזְבֵּחַ: ישעיהו ו ו
11. וְעוֹד אֲנִי מְדַבֵּר בַּתְּפִלָּה וְהָאִישׁ גַּבְרִיאֵל אֲשֶׁר רָאִיתִי בַּחָזוֹן בַּתְּחִלָּה מֻעָף בִּיעָף נֹגֵעַ אֵלַי כְּעֵת מִנְחַת עָרֶב: דניאל ט כא
12. רֹאשׁ מַלְכוּת פָּרַס עֹמֵד לְנֶגְדִּי עֶשְׂרִים וְאֶחָד יוֹם וְהִנֵּה מִיכָאֵל אַחַד הַשָּׂרִים הָרִאשֹׁנִים בָּא לְעֶזְרֵנִי וְאֲנִי נוֹתַרְתִּי שָׁם אֶצֶל מַלְכֵי פָרַס: דניאל י יג
13. רְגְזוּ וְאַל תֶּחֱטָאוּ אִמְרוּ בְלִבַבְכֶם עַל מִשְׁכַּבְכֶם וְדֹמּוּ סֶלָה: תהלים ד ה

הגהות הב"ח

(א) גמ' חזר דוד וסמכה ברוח הקדש:

גליון הש"ס

בגמ' וכל העובר על ד"ח. עיתוסין כ"ל ע"ב ועי' רש"י סוטה ל ע"ב ד"ה נעקר ותוס' שם: שם מאורתא נמי הוי. ע"ל ט ע"ב: שם בין דתקינו רבנן השכיבנו. עי' תשובת הרשב"א סימן נ"ח: שם בכל יום נ"פ. בהגה"ש ניחא נ"פ וכן בטור ובכוקח סימן ש"ך אימא כל האומר תהלה לדוד בכל יום מובטח לו: שם מפני שיש בה מפלתן. עי' תשובת הרשב"א סימן מ"ט: בהגהת מהרי"ב אחר הס"ד והלכתא. וע"ש מגילה כ"ג ע"א תוס' ד"ה כיון:

מוסף רש"י

סייג. גדל (סנהדרין לז. מו. נדה ג: אבות פ"ג מי"ג). תפלת ערבית רשות. מפני שהיא כנגד הקטר חלבים ואמוריס שאין מעכבין כפלגן (שבת מ:).

רבינו חננאל

אמר ר' יהושע בן לוי אעפ"י וכו'. הא דאמר ר' יהושע בן לוי אעפ"י שקרא אדם קריאת שמע בבית הכנסת מצוה לקרותה על מטתו, ואינו קורא אלא שמע והיה אם שומע אבל לא פרשת ציצית.

רב נסים גאון

ואיבעית אימא לאפוקי ממאן דאמר דתפלת ערבית רשות. מי הוא שאמר דתפלת ערבית רשות ר' יהושע הוא ואיתא בפרק תפלת השחר (דף כז) אמר רב יהודה אמר שמואל תפלת ערבית רבן גמליאל אומר חובה ר' יהושע אומר רשות:

מסורת הש"ס

(ה) עיתוסין כפ.; (ו) [לקמן כז ב שבת ט ב יומא פז:]; (ז) לקמן דף ט.; (ח) [יומא לה:]: קדושין לה: ב"מ מ: ט. ע"ז לד: סנהדרין ל. שבועות כב: ע"ז בתוס' זבחים ב. ז: מגמות יג: עג: חולין קיח: תמורה ל:]; (ט) לקמן יח.; (י) לקמן ט ב וע' ר"ש ד"ה שם ד"ה כיון, (יא) [בע"ז וברכ אלפס מי' בר מכיגא וזה נכון מאמר הסמוך וס"ל שם וא"ר אלעזר], (יב) ר"ל אלפי"ן, (יג) פסחים קיח., (יד) [ר"ל רב אסי או רב יוסף], (טו) ערכ"ש ד' ל. ד"ה ועביד, (טז) [לקמן כז ב כפי אלפס בפ' בלל הגליון וע"ע תוס' שם ד"ה והלכתא].

www.mezeh.com